

Nepotpisani se dopisati ne tiskaju.
Prispodlana se plama tiskaju po 5
čvoravki redak. Oglasi od 5 re-
dakata stote 60 št. za svaki redak
više 5 št.; ili u slučaju opozivana
za pogodno se upravljaju. Novi se
članci poštarskom napuštanju (na-
metno poštale) na administraciju
"Naša Sloga". Ime, prezime i na-
čniku postu valja točno označiti.

Komu liši nododjiva na vremenu,
čeka to javi odpravniku u otvo-
renu pismo, za koje se ne plaća
poštarsko, ako se izvana napiše:
„Reklamator“.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a nasloga sve pokvarci". Nas. Pes.

Istarski sabor.

IV. zasedanje.

II. sjednica dne 13. sept. 1892.

Prisutni: Predsjednik dr. M. Cam-
pitelli, 22 zastupnika, vladin zastupnik
Elus chegg. (Galerija dobro po-
sjeđeno).

Predsj. otvara sjednicu u 10 $\frac{1}{2}$ sati
u jutro, te pozove tajniku, da pratiča za-
pisnik zadnjeg sjednicu.

Zast. Vergottini pročita zapisiček.

Zast. Volaric reče k zapisniku:

Kad sam dobio u ruke sadnji broj služ-
benoga lista našega zemaljskoga odbora
"L'Istra" i čitao u izvješću prve saborske
sjednice, da su se na uniklik prenijetog
gospodina predsjednika: "Živilo Njegovo
Veličastnoce cesar i apostolski kralj Fran-
jo I." dugnili na noge zastupnici i po-
novili živio, talijani u talijanskem jeziku,
a manjina "slavio", tad sam si mislio,
da je prikval korak k sporazumjenju učinjen,
i da većina već jednom ozbiljno misli od
sada unaprijed potovati našu narodnost i
naš jezik, al sam se u računu prevario,
jer u netom pročitanom zapisniku veli se,
da su zastupnici ponovili "evriva", a o
našem "živiu" neima ni spomena.

Gospodol mi odlučno tražimo, da se
poštuje naš jezik, jer kako veli Plutarh:
"Tko gubi svoj jezik, taj gubi slobodu";
i jer do tada jedan narod faktično obstoji
i žive, dok uzdrži i rabi svoj jezik. Mi
želimo i hotimo, da budemo slobodni, i
da se naše računa u ovoj pokrajini, koju
mi punim pravom našom nazivljemo.

Nadalje naše negodovanje i nepouz-
danje, koje smo izrazili o. kr. vlasti, ne-
spominje se u zapisniku, to zahtijevamo,
da se ona tri naša uzklika preizražuju proti
o. kr. vladinom povjereniku zapisniku
izrično spomenu, i posebice, zabilježe. Mi
smo opetovanje dugnili bili svog glas
protiv sadašnjemu vladinom povjereniku u
saboru; bilo je ovdje i u carevinском vjeću
postavljeno više interpolacija protiv nje-
govom nezakonitom postupanju; mi smo
na javnost iznesli njegova nadjela i naj-
kašnije u zadnjem zasedanju izrazili smo
da se podpuno nevjerujemo i neponu-
danje, te time prekinuli smo s njim jednom
za uvjež svaki odnos i na njegova
neračunamo. Što on unatoč tomu još i dan
danasa ovdje sjedi i nam svudjilj prkos,
to nije najkasnije njegovu krvnju, jer on
je protiv slike i plaćenik, pa mora da
vrši nalogo svoga gospodara i da dotle
ovdje sjedi, dok se to svidi njegovim po-
glavarom. S toga je onaj "pareat" i onaj
naš prezir više išao onomu, koga on ovdje
u smislu §. 87. našega pokrajinskoga reda
sustupa, pa nek si ga međusobno i po-
razdješo.

(Ovdje opominje predsjednik govor-
nika, da se sada radi o iznaku zapis-
nika, pa neka u kratko reče što hode, i
da narobi duga razglabljana kod toga).

Zast. Volaric odgovara: Ja poprav-
ljam jednostavno zapisnik i do sada sam
iztknuo dve činjenice, koje zahtijevam,
da se u zapisniku spomenu, a sada sam
iztknuti treći, to sam pri koncu.

(Vladin povjerenik nješto govoriti sa
predsjednikom i valja da uvjerava, da
govornik popravlja zapisnik).

Zast. dr. Volaric nastavi: Dakle
najprije zahtijevam, da se naš "živio" na
premislostivoga vladara u zapisnik uveri.
Drugo, da se spomena ona tri naša uz-
klika protiv o. kr. vladinom povjereniku,
a treće, da se navede, da je vlastin po-
vjerenik pozdravio sabor najprije u talijanskom,
pak onda u hrvatskom jeziku, premda
nam do pozdrava današnje vlado
nije stalo, i premda, kako se ona na
neobazire, unuko i mi nju jednostavno
prezimemo. ("Živilo" na klupah manjine).

Za govoru buđala je galerija a pred-
sjednik prekinuo ga opetovanju, da se drži
predmeta, premda nije znao, o čemu se
govoriti. Utekao se napokon za sarjet vla-

dinomu zastupniku, koji mu je valjda re-
kao, da se govoriti o zapisniku.

Nakon toga prođite predsjednik iz-
javu, u kojoj kaže, da bijaše otvoreno
sabor u uzmene i čest sabora povre-
djena tim, što se je manjina poslužila ne-
parlamentarnim i uvrđljivim izrazi na-
pram vladinom zastupniku, koga je on
saboru predstavio. Pošto nije odmah znao
ni on ni zastupnici pravno pravni-
snoj izrazi, da je pozvao občenito man-
jinu na red. Nu buduće se ja stalnoču
obavijatio, da je zastupnik Spinčić do-
vinknuo: "perač", zastupnici Jenko,
Mandić i Volaric pak izraze "van
a ojim" i "gramota" na temelju §.
45. saborskoga pravilnika da izjavljuje svoje
strogog negodovanje, te pozivlje redene
zastupnike na red.

Zastupnik Spinčić moli reč.

Predsj.: Ne dajem vam riječ ob
ovom predmetu.

Zastupnik Spinčić: Molim, da mi
se dade riječ za osobnu obranu.

Predsj.: Nedajem nikomu, da go-
voriti višo.

Zast. Spinčić: Ja moram imati
riječ, da vam dokazu, kako ste neistinu
izrekli glede moje osobe.

Na to nastane silna buka u sabor-
nici i na galeriji. Predsjednik i zastupnik
Spinčić preprije se očtro, prvi talijanski i
drugi hrvatski, te pošto je predsjednik
uvidio, da zastupnik Spinčić nepotpuna,
akoči se predsjedničko stolice, pokrije se,
te reče, da dize sjednicu, pak šeće po-
dvoran.

Nakon kratke stanke otvoriti opst pred-
sjednik sjednicu.

Zast. Spinčić ustane, te moli riječ.

Predsj. više na sat glas, da mu
nedaže riječ.

Zastupnik Spinčić: Ja si nedajem
kratki pravo, koje mo po pravilniku ide,
to mi morate dati riječ.

Zastupnik Amoroso pita riječ.

Zastupnik Spinčić: Ja sam prvi
moj riječ i ja Ču prvi govoriti.

Predsj. više, da će se morati po-
duzeti strožije mjeru u zaštiti časti i do-
stojanstva sabora i predsjedništva.

Zastupnik Spinčić zahtjeva sve to
jačiom glasom riječ.

Predsj. odgovara još glasnij, da
mu nedozvoljava govoriti, već da ga po-
zivlje na red.

U sabornici više većina i manjina,
galerija kriči i vrliće kano u krči. Ne
čuo se predsjedniku ni Spinčiću od silno
buke u sabornici i na galeriji.

Predsjednički skoni iznova se stolice,
te pokriva se, zavukne, da diže sjednicu,
na što podje mojamo tamo četati. U saboru
vika i buka, a na galeriji još gor.

Poslije nekoliko časaka otvoriti pred-
sjednik sjednicu po traci put.

Zastupnik Spinčić moli opst riječ.

Zastupnik Amoroso pita riječ.

Predsj. podslavlja riječ ovomu po-
slijednjom.

Zastupnik Spinčić dovikno mu u-
zrujano: to se austrijsko-istarski odnosaji i

Zastupnik Amoroso reče na to, da
se tako više no može razvratiti, pak jer
raste i u saboru opstima, predlaže, da se
deče veću moć predsjedniku, dacično, da
se promjeni §. 45. saborskoga pravilnika.

Većina podupira predlog.

Zastupnik Amoroso napisao odmah
predlog, da se imenuje posebni odbor od
četiri zastupnika, po jednoga od svake
četvrti, koji će predložiti saboru promjenu
§. 45. unutarnjeg pravilnika u tu svrhu,
da se podiži predsjedniku već moć, da
uzmognje stitični čest i ugled sabora.

Većina prima predlog.

Zastupnik Laginja prigovori pred-
sjedniku, da bi bio morao dati predlog na
rozpravu.

Predsj. uvidiv svoju pogriješku,
otvoriti razpravu o predlogu.

Zastupnik Laginja osvrna se kod
rasprave na riječi zastupnika Amorosa,
koji je rekao, da raste opstma. Govornik
se slaze u tom s njim. Žalostno stanje
našega seljaka (Amoroso: Nisam go-
vorio o seljaci, već sam smjerao na sa-
bar). Žalostne okolnosti kmetskoga sta-
nja . . .

Predsj.: Niste li čuli? Ovdje se
ne radi o seljaku. U ostalom, kažem ope-
tovanju zastupniku Laginji, da zastupnik
ovdje nezakupata samo jedan dio pučanstva
pokrajine, već čitavu pokrajinu.

Zastupnik Laginja: Znudem sve
to dobro, ali pustite me, da govorim. —
Najboljnje stanje na vijećini nemože
da ne uplije i na razprave u saboru.
Ovdje je jasno, da se ovako nemaju delje,
te se radi toga posve slaze u se pravljeno
i u slovenskom jeziku. Da se moglo raz-
pisi novi izbor, trebalo je vrlo smješljih
dogovora izvan sabora.

Uvjedjeno neke molbe mnogih občina za-
htijevalo je ministarstvo od namjestača
govore zastupnika saborskoga manjina u tom
predmetu. Ali namjestač nije imao
"stupnički" govor, jer u saborskom
zapisniku stoji svuda znadnji: "parla-
s a la v o".

Vrij dinovnik namjestača drznuo se
dopadno javno kazati, da bi bila morala ma-
njina govoriti talijanski, ako je htjela što-
god postići!

C. k. vlasta morala bi biti kano ta-
kova nad strankami. Nikako nedade se
opravdati, što podržava sadežno občinu
grozno stanje u Istri tim, da u zemaljs-
kom saboru i izvan njegove svim sredstvima
podupire stranku, koja je sada u toj sa-
bornici u većini, a u pokrajini pak u ma-
njini, da takodjor u svojem djelovanju
izvan zemaljskoga sabora presire još ve-
ćine pučanstva, da stajla u zemaljskom
saboru svoje predogle jedino u talijanskom
jeziku, da odgovara talijanski na hrvatske
i slovenske govorove i interpolacije.

Neka prosudi sama o. kr. vlasta, da
li je za nju častno, ako se prezire dopadno
i njozin zastupnik, kad govorit hrvatski.
Taj se izljeće sato, da se dodati one riedke
hrvatske izjave o. kr. vlaste navadju u sto-
neografickom zapisniku kratkom opazkom
n. pr.: "pronuncia indi alcune
parole in lingua slava".

Nedje li predsjedništvo zemaljskoga
sabora Istre o. kr. vlasti javljati svega,
što se govoriti i dogadjati u saboru, te ako
misli o. kr. vlasta, da treba i nadalje ta-
kovo stanje podržavati i njegovati u pro-
tuslovju se postojećimi zakoni; drži li ona,
da neima sredstva, da to stanje odstrani,
što podpisani nikako nevjeruju, tada neka
posali je sabor svoje stengrave.

Mi zastupnici hrvatskoga i sloven-
skoga naroda zahtijevamo svom odlučnostju
i pravom, kojo naši nitko odreći nemože,
da o. kr. vlasta svoj doznao i uvažuje, što
mi ordje govorimo.

Zahtijevamo takodjor, da se vlasti
predloži podnasanju saboru u zemaljskim
jelicama, te da o. vlasti na naše govorove i
interpolacije odgovara u našem jeziku.

C. k. vlasta dužna je poznavati za-
maljsko jezik; nas nevožo nikakva duž-
nost učiti talijanski jezik, dotično rabiti
ge stranki za ljubav, koja zastupa ma-
njinu pučanstva, i za ljubav o. kr. vlasti,
koja podupira tu stranku na sve moguće
načine, došim nas prezire.

Na temelju svega toga pitamo o. kr.
vlasti:

Što kani poduzeti u tom poslu?

Poreč, 18. septembra 1892.

Jenko, dr. Fr. Volaric, dr. Stanger, Vjek.
Spinčić, M. Mandić, dr. M. Laginja.

(Za davanja interpolacije kihali su i
udarali nogama na galeriji).

Pridanu interpolaciju izruđi pred-
sjednik vladinom zastupniku.

Zastupnik Jenko o čita zatim drugu
interpolaciju isto na o. kr. vlastu, koju iz-
ruđi predsjednik kasnije vladinom za-
stupniku. Iste gledi:

Vjek o. kr. vlasti!

Godine 1890. vlasti je u sudbenom
koratu Podgrad novolja, kakove se plašimo
i sada uslijed slabo ljetine. Občinsko za-
stupstvo Podgradsko molilo je tada o. kr.

vlasti uz ostalo, da bi se na raznih pro-
dajli premjostilo, došlo izravnalo dr-
žavnu cestu Trst-Riška, na kojoj imade

izlazi svakog četvrtka na cijelom
arku.

Dopisi se navražuju ako se i
zadržaju.

Nebijegovanisti listovi se neprimaju.
Preplaća s poštarskim stojilom 5
for., za soljake 2 $\frac{1}{2}$, i 1 za godinu.
Razmerno for. 2 $\frac{1}{2}$, i 1 za pol-godinu.
Izvancaravno više poštarski.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalaz-
se u Via Farneto br. 14.

tomci mogu odahnuti od težke borbe za naš narodni obstanak, a Bratovjedina hrvatski ljudi u Istri dobiti se svome cilju: a dotle — moramo raditi, sticati i neprestance žrtvovati.

Revizionistički odbor progledao je ovođenje račune i uočio ih u podpunom redu. Molim dakle sl. skupštini, da od boru izvoli podišlii absolutorij.

(Slijedi.)

Razgovor

međ starcem Ivom i Jakovom kod rutevinu Motvoranskih.

Jakov: Hvaljen Isus i Marija, barba Ive! Kuda po tom škropcu? Malo krova neće škoditi vam starcu, pa ajde simo, da vam stare kosti nepričenu.

Ive: Pravo, sinko, diš; sile mi jo, istina, ali bolje i po malo, pa sigurnije. Ter i onako noge jesu stare, a na kostib težko brinu...

Jakov: Od lita, valjda ste htia reći, barba Ive. Blažen starac, ki ih dočekal! U vladosti vašoj bit će bili bolji dnevi! Pa kako i ne! Uh, ta svitka zloča! A ovi zidi, barba Ive — — — (pokazuju prstom na posruženo zidinje).

Ive: Da su bili jedno vrimo oili, valjda sinko pitaš? Plać mi sinko ere guši, kad povisim na tu ljudsku opaćinu. Oj ti nekođi slavni Motvorane grade!

Kamo ode tvoje nekođi piran ruho, kamo li ode tvoja stara slava? Kadi li su tvoji hrabri sokolovi, da nemoćna sada tobu brano! A ti, sveti hramo, što da o tebi rečem? Virovatičici se šalju med parode divlje, da divljaci jekiz se navade, pa da po divljaku tom jekizu k viri svetoj Isukratoj, k vičomu spasenju, divlje one narode privedu: a kadi mučenickim virovatičicima pojde za rukom, da divlje narode k Bogu obrate, onda Božji namestnici uđuši svetu hramu ili crkve svete — — —

Jakov: Pa se i tamo, barba Ive, jekiz onih divljih narodi iz crkvah svetih goni?

Ive: Očuvaj Bože, sinko. To se može zgodjeti samo kod nas, a to će drugočije reći, da mi smo hujše gledani od divljih narodi . . .

Jakov: Eh, pa onda, barba Ive, kad je tonu tako, onda oj s Bogom "viro!"

Ive: I, "pravice"! Ki bi vas imu držati gorni, orasnotivo vas gazi! — A što pak da redem o tebi "Svetice" naša Motvoranska? Ki te gleda, ki na tebe pazi? Ki te sv. misom dvori i dariva? — Oh sveta "Svetice", Majko Božja sveta! Prostti grube slijepi. Ah, srce mi kaživa, Majko sveta, kako se tužiš: na okolo mene vlađa pustos, u gradu i u crkvi; zatvoren je sveti hram; pastira toga hrama nije; puš moj u crkvi moj se ne skuplja na molitvu: nije pastira ni nadpastira . . .

Jakov: Pa još, barba Ive, grdi jezici kleveću, da je naša plovanska crkva na nezdravom mjestu — — —

Ive: Us, muši sinko! To su samo "uredovne sliparije", ke niki motoni širi! — A mi, sinko, uzdajmo se u se i u svoje ključe, pa što Bog dade i sriča junaka. A sad ostaj, sinko, s Bogom!

Jakov: Bog i Majka Božja neka budu s nama!

Ive: Amen!

Jur. San čuja da te, ma no s bećin komuna Motvoranska, zađ da „Junta“ ne dà niš; a Motvoranci neka plovaju sami grade.

Fr. A te pak ocestu na „Madalenu“ graditi?

Jur. San čuja, da te; ma ne s bećin komuna Motvoranska; er govor, da „Junta“ ne dà niš, a Motvoranci i Prostinarci neka i sami ocestu grade iz Prostilna na Madalenu, ko će se lipo po cesti voziti, i ko su se štufali ubijati sebi i blego vozeć se po kamenju.

Fr. Pa zašto so jaslar, na naš arde?

Jur. Zađ da smo mi Prostinarci i Motvoranci balotali za našega dičnoga Lajginju, pa sad neka nam Ligajina gradi ocestu i kuću plovansk u Motvoranu.

Fr. Pak da nisu niki ljudi blago?

Fr. Si čul ti, da je naš čior Giovanni od Šulmajstora Jastar post?

Jur. Ča no znač, da je školu radija?

Fr. A sada?

Fr. A vero sada, dragi moj, lipo u jutro ranu pobere šila i kopita na bisago i hajd trbuhanom za kruhom.

Jur. Ma da bi reč, da se je tako brzo istušku školu delat?

Fr. A vero, da jo reku, da mu već torna konat šival, lego školu vadit.

Jur. Ja bi rek, da bi stor bil stol, da je i prija tako dolat.

Fr. I ja bi mu bil ta konšilj dal.

Fr. U Oprtlju imaju 24 prezentanta, a hoteli bi bit 27 podeštadi.

Jur. Ta ti Fračino nevalja.

Fr. Bormo su se nedjelu za labori jadili tri barenjaki, da su ih operatelski krajnji prevarili, zađ da su i njih morsali zivrat.

Jur. Hujo njim budi, ča još neznaju, da kći a gospodom šrešnju zobje, da mu repi ostaju.

Fr. Jedan prodanac da je fora glasoval zu kroujelo brez da je znal komu dejo avuj glaz.

Jur. Tega bi valjalo vozat za spašić poljasci.

Fr. Ma da će oženit jenu metu za Talianu.

Jur. Fanjaka mora bit kada ju barba tako ceno prodaje.

Različite vesti.

Zapljenia. Prvo izdanje donašenjega lista bijesne našu zapljenjeno radi viesi, a u Višnjjanu. Za našo čitatelje pribredimo drugo izdanje izpustiv zapljenenu viesi.

Ravnateljem biskupskog konkventa u Trstu postao je predstavnički gosp. Petar Flego, kanonik stolnoga kapitola u Trstu. Vjenčani. Ovdajni odvjetnik i rođaju g. dr. Matej Križanović, učitelj u c. kr. kaznioničkoj zadesnici je godina obiteljska nesreća. Dne 10. t. m. premunula mu našime nakon dugo i težke bolesti, prosvjeda sv. ostajstvi, velečestvena supruga gospa Tereza ostavljena nestrješljivoga supruga i troje maloljetne dječice. Težak je to udarac u unesrećenog supruga i za jednu dječu! Utjehom neka njim bude bar to, da s njimi iskreno dielim tugu za vrednovanog pokojnjicom, koja nam ostaje svima u nezaboravnoj uspomeni, i kojoj želimo iz dubine srca, da bi se nagledala lica božjega!

(Stovanomu prijatelju gosp. Križanoviću iskreno suđuje Šaljivo i ovim putem. Op. Ured.)

Delegacija sastaju se dne 1. oktobra u Posti, kamo da pod konac tečnega mjeseca naš dični zastupnik i delegat g. prof. Vjekoslav i Sp. Bičić.

Zatvorene istarske sabore. Kako bijahu istarski saburi izmenada sazvani, tako se maglo i zatvorila vrata istarskoga sabora. U svemu bijahu tri sjednice; ali, pošto se jo u prvoj sjednici samo sabor konstituirao, to odpadaju na razvrštanje samo dve sjednice. U tih dvih sjednicama razpravilo se toga, odobrilo i zaključilo toliko, koliko se jo običavalo inače u 10—12 saborskih sjednica. Izvješće zemaljskoga odbora o dječevanju istoga od zadnjega zasjedanja proglašio je na brzuku jedan prisjednik. Sav ostali rad bio je povjeren finansijskom odboru. Nobjavše ovoga puta ni školskoga, ni poli-

tičko-gospodarskoga ili pravnoga odbora.

Finansijski odbor proglašio je razne obraćene i proračune posve suboparne, bez izjavice, bez tužišta, jedino sa preporukom „Vidjek i zemaljski sabor neka i izvoli odbor“. Zar nije to lakši i jednostavan posao? Isto je sve kano po loju, upravo po amoričanku. Da se nisu potrudili zastupnici manjine, da oruši svoje stanovište, žalostno stanju našega puka u duševnom i tjelesnom pogledu, i da ne postoji točno tomu ličku bar dijolicu predložiti i interpolacijama, gospoda od vadiću bili bi sav posao svršili u jednoj jedinoj sjednici. Od njih nije nitko govorio kod nijednog računa ni proračuna pokazav tim, da imaju zemaljski odbor od strane saborske vijeće „arta bianca“, da su nu ruke poseve slobodne, da može raditi i trošiti što i kako hoće. To je doista zavijan pozajm gospodod kod zemaljskoga odbora!

Ovaj kratkotrajnost sabore opravdava glasilo saborsko vijeće ponajviše tim, da se gospodod od vadićne nemile podulji govoriti i ozbiljno razprave, koje izazivaju članovi odbora od strane saborske vijeće.

Hocete li važnijeg razloga, da se sabor neupušća u razpravo i da svrši svoj posao u jednoj ili dvih sjednicama?

U ostalom moglo bi gospodod od vadićne jednostavno predložiti, da se o nijem nesuoje govoriti, ništa razpravljati, već sve šutet odobriti, što zemaljski odbor predlaže. Buduć u vadićni nesina dvojbe, da bi i takav prelog bio prihvacan.

Očvrti zasjedanje istarskoga sabora zaključeno u sredu dne 14. t. m. pošto je vadićna šutet odobrila u dvih sjednicama, a što bijaće pradoženo. Istarski sabor neće se valjda više sastati do jeseni god. 1898.

Iz Šterne pišu nam 18. t. m. Već od davnina nije bilo nikakvo viesti iz našu župu u dičnoj našoj „Slogi“, kako da kod naših ega gladku i dobro, ali spak tomu nije tako. Sada nam se bliža trgatba, koja će kod nas biti tako mrčava poradi tuče, koja nas je nemilo potukla na. Tjelovo i to skoro cielo našu župu. To je po našu žalostno, jer kada mi kmeti nemamo vina za prodati, jaoh si ga nema. Ali što nam još veću i neopisivu tugu zadaje, jest ovo, što gubimo izmed nas najobiljubljenog narosa, i to dičnog našeg duhovnog pastira, župe-upravitelja g. Franje Stefanutti-a, koji je biskupskim dekretom premješten u Draguc kod Buseta u istoj službi.

Ovo nenadano njegovo premještenje nam zadaje takvu tugu, da vam toga izvješće nam neće, Stogit, kako da kod naših ega gladku i dobro, ali spak tomu nije tako.

Sada nam se bliža trgatba, koja će kod nas biti tako mrčava poradi tuče, koja nas je nemilo potukla na. Tjelovo i to skoro cielo našu župu. To je po našu žalostno, jer kada mi kmeti nemamo vina za prodati, jaoh si ga nema. Ali što nam još veću i neopisivu tugu zadaje, jest ovo, što gubimo izmed nas najobiljubljenog narosa, i to dičnog našeg duhovnog pastira, župe-upravitelja g. Franje Stefanutti-a, koji je biskupskim dekretom premješten u Draguc kod Buseta u istoj službi.

Ovo nenadano njegovo premještenje nam zadaje takvu tugu, da vam toga izvješće nam neće, Stogit, kako da kod naših ega gladku i dobro, ali spak tomu nije tako.

Talianom Istru kao da ne prieti pogibelj od talijanskoga vina iz kraljevine, jer dekret u upravo Jobovom strpljivošću na ono, što imade slediti. Mi pojmovi taj nomar ili ravnodušnost talijanske gospode, koji znaju narodno načelo predpostaviti materijalnim interesom, ali so dičimo talijanskemu kmetu, koji neviđi il neće da vidi pogibelj, koju mu prieti kano i svakom drugom vinogradaru. Taj pojmov nećemo si inače protučaći, van tim, da je taj kmet zaslijepjen i prevareo od talijanskih brbljavanica, ili je tako glup i tup, da mu je poseve ravnodušno dogodilo so što mu je drago. Ljubopitni smo na kakve so korake pripravlja slavna trgovska komora u Rovinju. Zar de i omučiti?

Uvoz talijanskog vina u Austro-Ugarsku uzačenirne ave to više vinogradare naše države, koji nazivaju u tom uvozu propast ili bar veliku štetu za domaća vina. — Kako čitamo u dalmatinskim novinama pala je cijena mostu i novomu vnu razmjeru mnogo niže nego li u ovo doba prošle godine, što pripisuju redeno novino nezretnoj klesuzi.

Trgovska komora u Zadru, Splitu i Dubrovniku obratila su se složuju na ministarstvo u Beču, da bi ono odobrilo dovođenje vina od konkurenčije s talijanskim vinosima, i da sebi popustilo u poznatoj ministarskoj naredbi od 10. augusta t. g.

Pregibol za naša vina pred uvozom talijanskog vina potakla je i naš zastupnik na zemaljskom saboru u Poreču, to su u svrhu podnijeli predsjednik sabora interpolaciju na o. k. vladu prije zaključne sjednice dan 14. t. m. popoldan, nu g. predsjednik nohtjedo primiti tu interpolaciju izgovarajući se tim, da jo zaključna sjednica nazvana samo radi toga, da se prodiči napjent. Upošlađenje sjednice. Zatadu bijaju svi privigori od strane naših zastupnika, kao što su vadićni uzaludni ma i najvaljaniji dokazi tomu gospodinu za strane saborske manjine.

Talianom Istru kao da ne prieti pogibelj od talijanskoga vina iz kraljevine, jer dekret u upravo Jobovom strpljivošću na ono, što imade slediti. Mi pojmovi taj nomar ili ravnodušnost talijanske gospode, koji znaju narodno načelo predpostaviti materijalnim interesom, ali so dičimo talijanskemu kmetu, koji neviđi il neće da vidi pogibelj, koju mu prieti kano i svakom drugom drugom vinogradaru. Taj pojmov nećemo si inače protučaći, van tim, da je taj kmet zaslijepjen i prevareo od talijanskih brbljavanica, ili je tako glup i tup, da mu je poseve ravnodušno dogodilo so što mu je drago. Ljubopitni smo na kakve so korake pripravlja slavna trgovska komora u Rovinju. Zar de i omučiti?

Listnica uređništva.

Gosp. A. P. Hvala Vam na viesli; oglasite nam so deset, bili ćemo Vam zahvalni. Prijenosili odbravlj.

Sl. predsjedništvo hrv. Štaonice u Linderu. Ona 2. for, što je oglašeno, primili smo izvorno od g. I. V. Primomo da znamo za zahvalom datiju dar g. F. K. iz Pazina. — Zdravilni nam bili Linderovi pokolovlji.

Gosp. S. R. Karobja: Izviliti nam javiti koga su glosovali kod predsjednik Izboru za carinika vijeće, pak ćemo odmah i radio zadovoljiti Vas, god.

Prijelomljeni i istomiljenjnik zahvaljuje se najdražnije na čestitkah — uređnik.

Lutrijski brojevi

Dne 17. septembra

Trist	84	11	1	17	40
Lino	79	84	16	85	54
Budapest	77	9	59	14	81
Innsbruck	86	4	71	9	38
Dne 21. septembra					
Prag	02	58	52	45	78
Lavov	54	21	25	28	65
Hermanstadt	12	72	82	65	20

Zahvala.

Pri glavnoj skupštinici „Bratovštine“ brij. ljudi u Istri, držanoj dne 15. t. m. izradio je č. gosp. Vučislav Klošunda, kaptol u Sv. Mateju, podpisanim odboru

